

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติที่ได้กำหนดไว้แล้ว ในบทนี้จะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกล่าวถึง ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ

ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความเป็นผู้นำและความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากพฤติกรรมและการปฏิบัติงานบริหารทางวิชาการ ในปีการศึกษา 2518 ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ผู้อำนวยการในฐานะผู้บังคับบัญชาของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการในฐานะผู้สำรวจและประเมินตนเอง และอาจารย์ในฐานะผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

การประเมินพฤติกรรมและความสามารถของบุคคลนี้อาจก่อให้เกิดผลลึกลับตามที่สืบเนื่องได้ เพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดขึ้น และเพื่อไม่ให้ผลการวิจัยนี้กระทบกระเทือนต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงได้จัดลำดับที่ขึ้นใหม่ เรียกเป็นหัวหน้าฝ่ายวิชาการคนที่ 1, 2 ... 15 ซึ่งหมายถึงหัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครูแห่งที่ 1, 2 ... 15 ลำดับที่ที่จัดใหม่นี้กระทำด้วยวิธีการจับฉลากและไม่ตรงกับลำดับที่ปรากฏในบทที่ 3 แต่อย่างใด

ส่วนลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดลำดับวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครู

1.1 ระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำ พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure และพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

1.2 พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตามความคิดเห็นของ
ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และอาจารย์

1.3 พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure ของหัวหน้า
ฝ่ายวิชาการตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการและอาจารย์

1.4 พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ
ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และอาจารย์

ตอนที่ 2 ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการใน
วิทยาลัยครู

2.1 ระดับความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

2.2 ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตาม
ความคิดเห็นของผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการและอาจารย์

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการบริหารงานวิชาการกับ
พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ซึ่งจะแยกออกเป็นพฤติกรรมความเป็นผู้นำ
พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure และพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน
Consideration

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครู

1.1 ระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำ พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating
Structure และพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ
คะแนนเฉลี่ย ปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4

คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความเป็นผู้นำ พฤติกรรมความเป็นผู้นำคาน

Initiating Structure และพฤติกรรมความเป็นผู้นำ

คาน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

หัวหน้าฝ่ายวิชาการ คนที่	พฤติกรรมความ เป็นผู้นำ	พฤติกรรมความเป็นผู้นำคาน Initiating Structure	พฤติกรรมความเป็นผู้นำ คาน Consideration
1	79.00	37.77	41.23
2	86.17	40.40	45.77
3	85.93	42.73	43.20
4	62.10	39.23	42.87
5	87.93 Max	40.67	47.26
6	85.11	40.29	44.82
7	82.87	37.47	45.40
8	73.81 Min	34.41 Min	39.40
9	75.09	37.39	37.70
10	87.56	41.22	46.33
11	79.57	40.68	38.89
12	82.92	39.11	43.81
13	77.83	36.73	41.10
14	80.61	39.48	41.13
15	87.67	45.38 Max	42.25
คะแนนเฉลี่ย	82.32	39.49	42.83

จากตารางที่ 4 พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ปรากฏว่า หัวหน้าฝ่ายวิชาการทุกคนมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำในระดับปานกลาง ช่วงของคะแนนอยู่ระหว่าง 73.81 - 87.93 จากคะแนนสูงสุด 120 คะแนน จะเห็นว่าหัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครูมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกันมากนัก แม้จะไต่คะแนนเกินครึ่งแต่ก็ยังคงอยู่ในระดับปานกลาง

หัวหน้าฝ่ายวิชาการทุกคนไต่คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure ในระดับปานกลาง คือไต่คะแนนระหว่าง 34.41 - 45.38 จากคะแนนสูงสุด 60 คะแนน เป็นที่น่าสังเกตว่าหัวหน้าฝ่ายวิชาการคนที่ 15 เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ไต่คะแนนเกือบถึงระดับสูง แต่หัวหน้าฝ่ายวิชาการคนที่ 1, 4, 7, 8, 9, 12, 13 และ 14 รวม 8 คน ไต่คะแนนในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

หัวหน้าฝ่ายวิชาการคนที่ 2, 5 และ 10 ไต่คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration ในระดับสูง นอกนั้นไต่คะแนนในระดับปานกลาง โดยที่หัวหน้าฝ่ายวิชาการคนที่ 8, 9 และ 11 ไต่คะแนนในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

หัวหน้าฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่ไต่คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration สูงกว่าด้าน Initiating Structure มีเพียงคนที่ 11 และ 15 รวม 2 คนเท่านั้น ที่ได้คะแนนด้าน Initiating Structure สูงกว่า Consideration ส่วนคนที่ 9 ไต่คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำทั้งสองด้านเกือบเท่ากัน

จากคะแนนเฉลี่ยรวม พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ซึ่งคล้ายคลึงกับพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration แต่พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

การที่พฤติกรรมความเป็นผู้นำทุกด้านของหัวหน้าฝ่ายวิชาการอยู่ในระดับปานกลางนั้น ขัดแย้งกับสมมติฐานข้อ 1.1 ที่ว่าน่าจะอยู่ในระดับสูง ส่วนคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration แม้จะอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure แต่ก็มีแนวโน้มสูงกว่า จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.2

1.2 พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตามความคิดเห็นของ
ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ปรากฏ
ผลตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5
ผลการเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความ
เป็นผู้นำกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม เป็นผู้ให้คะแนน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	S	t
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	15	100.00	34.5714	5.8797	0.9257
ผู้อำนวยการ	15	96.20	218.1714	14.7706	
ผู้อำนวยการ	15	96.20	218.1714	14.7706	3.8977 ***
อาจารย์	384	81.08	193.2463	13.9013	
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	15	100.00	34.5714	5.8797	11.2907 ***
อาจารย์	384	81.08	193.2463	13.9013	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01} = 2.58$)

คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการตามความคิดเห็นของตนเอง
สูงกว่าคะแนนตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่คะแนนพฤติกรรม
ความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการตามความคิดเห็นของตนเองและความคิดเห็นของผู้อำนวยการ
สูงกว่าคะแนนตามความคิดเห็นของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสอดคล้องกับ
สมมติฐานข้อ 1.3

1.3 พฤติกรรมความเป็นผู้นำตาม Initiating Structure ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ปรากฏผลตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6

ผลการเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำตาม Initiating Structure ที่กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มเป็นผู้ให้คะแนน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	S	t
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	15	46.33	13.5238	3.6775	0.1061
ผู้อำนวยการ	15	46.07	81.2095	9.0116	
ผู้อำนวยการ	15	46.07	81.2095	9.0116	3.0184 ***
อาจารย์	384	38.97	46.0955	6.7894	
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	15	46.33	13.5238	3.6775	7.2888 ***
อาจารย์	384	38.97	46.0955	6.7894	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01} = 2.58$)

คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำตาม Initiating Structure ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการตามความคิดเห็นของตนเองสูงกว่าคะแนนความคิดเห็นของผู้อำนวยการอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ แต่คะแนน Initiating Structure ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการตามความคิดเห็นของตนเองและตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสูงกว่าคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.3

1.4 พฤติกรรมความเป็นผู้นำค่าน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ปรากฏผลตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7

ผลการเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำค่าน Consideration ที่กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มเป็นผู้ให้คะแนน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	s^2	S	t
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	15	53.67	9.0952	3.0158	1.7913*
ผู้อำนวยการ	15	50.13	49.2667	7.0190	
ผู้อำนวยการ	15	50.13	49.2667	7.0190	4.3035***
อาจารย์	384	42.12	71.0907	8.4315	
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	15	53.67	9.0952	3.0158	12.9821***
อาจารย์	384	42.12	71.0907	8.4315	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01} = 2.58$)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .10 ($t_{.10} = 1.70$)

คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำค่าน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการตามความคิดเห็นของตนเองสูงกว่าคะแนนตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .10 ส่วนคะแนนตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการและตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายวิชาการสูงกว่าคะแนนตามความคิดเห็นของอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.3

ตอนที่ 2 ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการใน
วิทยาลัยครู

2.1 ระบุความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ
คะแนนของกลุ่มตัวอย่างปรากฏตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8

คะแนนความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

หัวหน้าฝ่ายวิชาการ คนที่	กลุ่มตัวอย่าง			คะแนนเฉลี่ย
	ผู้อำนวยการ	หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	อาจารย์	
1	113	105	84.72	86.29
2	116	98	98.96	99.50
3	117	97	89.21	90.40
4	102	93	80.04	81.20
5	137	95	88.52	90.56
6	117	85	96.15	96.50
7	86	116	98.04	98.23
8	108	105	83.40	85.11
9	70	60	78.67	77.48
10	110	100	96.28	96.93
11	69	80	85.00	84.25
12	108	110	91.88	93.19
13	108	110	90.14	91.40
14	125	109	92.48	94.61
15	118	97	95.32	96.33
คะแนนเฉลี่ย	106.93	97.33	89.97	90.85

จากตารางที่ 8 คะแนนความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ มี 6 คน คือ คนที่ 2, 3, 5, 6, 14 และ 15 ที่มีความสามารถในการบริหารงานวิชาการในระดับสูง นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง 7 คน และระดับต่ำ 2 คน คือ คนที่ 9 และ 11 ส่วนคะแนนตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายวิชาการเองมีคนที่ 7 เพียงคนเดียวเท่านั้นที่มีความสามารถในการบริหารงานวิชาการในระดับสูง คนที่ 9 อยู่ในระดับต่ำ นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง แต่คะแนนตามความคิดเห็นของอาจารย์ ปรากฏว่า หัวหน้าฝ่ายวิชาการทุกคนมีความสามารถในการบริหารงานวิชาการในระดับปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่า หัวหน้าฝ่ายวิชาการคนที่ 7, 11 และ 12 ให้คะแนนตนเองสูงกว่าคะแนนที่ผู้อำนวยการ เป็นผู้ให้ และส่วนใหญ่ให้คะแนนตนเองสูงกว่าคะแนนที่อาจารย์เป็นผู้ให้ เฉพาะหัวหน้าฝ่ายวิชาการคนที่ 9 คะแนนที่อาจารย์เป็นผู้ให้สูงกว่าคะแนนที่ผู้อำนวยการ และตนเอง เป็นผู้ให้

เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของทุกกลุ่มตัวอย่าง หัวหน้าฝ่ายวิชาการทุกคนมีความสามารถในการบริหารงานวิชาการในระดับปานกลาง

และเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง หัวหน้าฝ่ายวิชาการทุกคนมีความสามารถในการบริหารงานวิชาการในระดับปานกลาง เช่นเกี่ยวกับการพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของทุกกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ขอมูลที่ไคน์ ชัดแย้งกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่ว่า ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการน่าจะอยู่ในระดับสูง

2.2 ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ปรากฏผลตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9

ผลการเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ระหว่างคะแนนความสามารถในการบริหารงานวิชาการ ที่กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม เป็นผู้ใช้คะแนน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{x}	s^2	S	t
ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	15	106.93	353.7809	18.8091	1.5798
ผู้อำนวยการ อาจารย์	15	97.33	200.0952	14.1455	
ผู้อำนวยการ อาจารย์	15	106.93	353.7809	18.8091	3.4327 ***
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ อาจารย์	384	89.97	324.7169	18.0199	
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ อาจารย์	15	97.33	200.0952	14.1455	1.9561 **
ผู้อำนวยการ อาจารย์	384	89.97	324.7169	18.0199	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01} = 2.53$)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จากคะแนนตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสูงกว่าคะแนนตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการจากคะแนนตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการและตนเอง สูงกว่าคะแนนตามความคิดเห็นของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ จึงขัดแย้งกับสมมติฐานข้อ 2.2 ที่ว่า ความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มตัวอย่างไม่น่าจะแตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการบริหารงานวิชาการกับ
พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถในการบริหารงาน
วิชาการ กับพฤติกรรมความเป็นผู้นำ พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน
Initiating Structure และพฤติกรรมความเป็นผู้นำ
ด้าน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

คะแนนพฤติกรรม	คะแนนความสามารถในการบริหารงานวิชาการ
คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ	0.98
คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure	0.96
คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration	0.97

จากตารางที่ 10 คะแนนความสามารถในการบริหารงานวิชาการสัมพันธ์กับคะแนน
พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการในทางบวก และในระดับสูงมาก จึงสอดคล้อง
กับสมมติฐานข้อ 3.1

คะแนนความสามารถในการบริหารงานวิชาการสัมพันธ์กับคะแนนพฤติกรรมความเป็น
ผู้นำด้าน Initiating Structure และด้าน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ
ในทางบวก ในระดับที่สูงมาก และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ใกล้เคียงกันมาก จึงขัดแย้งกับ
สมมติฐานข้อ 3.2 ที่ว่า ความสามารถในการบริหารงานวิชาการน่าจะมีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมด้าน Initiating Structure มากกว่าด้าน Consideration

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ซึ่งสรุปผลตามลำดับได้ดังนี้

1. พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครู

1.1 จากคะแนนเฉลี่ยเป็นรายวิทยาลัยครู พฤติกรรมความเป็นผู้นำแต่ละด้านของหัวหน้าฝ่ายวิชาการแต่ละคน ปรากฏว่า หัวหน้าฝ่ายวิชาการทุกคนมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำและพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure ในระดับปานกลาง มีหัวหน้าฝ่ายวิชาการเพียง 3 คน ที่มีพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration ในระดับสูงที่เหลือออกนั้นเป็นระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม หัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครูมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำ, พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure และพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration ในระดับปานกลาง ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานข้อ 1.1 ที่ว่าน่าจะมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำในระดับสูง

หัวหน้าฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่มีพฤติกรรมด้าน Consideration และด้าน Initiating Structure ในระดับเดียวกัน แต่มีแนวโน้มว่า Consideration สูงกว่าเล็กน้อย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.2

1.2 พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ สูงกว่าความคิดเห็นของอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.3

1.3 พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Initiating Structure ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการและหัวหน้าฝ่ายวิชาการ สูงกว่าความคิดเห็นของอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.3

1.4 พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ สูงกว่าความคิดเห็นของผู้อำนวยการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .10 ในขณะที่ตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายวิชาการและผู้อำนวยการ สูงกว่าความคิดเห็นของอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.3

2. ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการใน วิทยาลัยครู

2.1 หัวหน้าฝ่ายวิชาการมีความสามารถในการบริหารงานวิชาการในระดับ
ปานกลาง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ชัดแย้งกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่ว่าน่าจะมี
ความสามารถในการบริหารงานวิชาการในระดับสูง

2.2 ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ตาม
ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสูงกว่าความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ อย่างไรก็ดี
สำคัญทางสถิติ แต่ความคิดเห็นของผู้อำนวยการและหัวหน้าฝ่ายวิชาการ สูงกว่าความคิดเห็น
ของอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ จึงขัดแย้งกับสมมติฐาน
ข้อ 2.2 ที่ว่า ความคิดเห็นไม่น่าจะแตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการบริหารงานวิชาการกับพฤติกรรม ความเป็นผู้นำของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

ความสามารถในการบริหารงานวิชาการกับพฤติกรรมความเป็นผู้นำของ
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกและในระดับที่สูงมาก ($r = 0.98$) จึง
สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3.1

ความสามารถในการบริหารงานวิชาการกับพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้าน
Initiating Structure และด้าน Consideration ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ มี
ความสัมพันธ์กันในทางบวก ในระดับที่สูงมาก และใกล้เคียงกัน ($r = 0.96$ และ 0.97
ตามลำดับ) จึงขัดแย้งกับสมมติฐานข้อ 3.2 ที่ว่า ความสามารถในการบริหารงานวิชาการ
น่าจะมีสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้าน Initiating Structure มากกว่าด้าน Considera-
tion